

Republika Hrvatska
Županijski sud u Zagrebu
Trg Nikole Šubića Zrinskog 5

Poslovni broj: KŽ-273/2026-4

U IME REPUBLIKE HRVATSKE

PRESUDA

Županijski sud u Zagrebu, kao drugostupanjski sud, u vijeću sastavljenom od sudaca toga suda Siniše Pleše, kao predsjednika vijeća, te Lidije Vidjak i Jasne Smiljanić kao članica vijeća, uz sudjelovanje zapisničarke Gordane Banušić, u kaznenom predmetu protiv okrivljenog Frana Vučića, zbog kaznenog djela oštećenja tuđe stvari iz članka 235. stavka 1. Kaznenog zakona (NN 125/11, 144/12, 56/15, 61/15, 101/17, 118/18, 126/19, 84/2021, 114/22, 114/23, 36/24, 72/25 i 136/25 – u daljnjem tekstu KZ/11), odlučujući povodom žalbe okrivljenika, podnesene protiv presude Općinskog suda u Varaždinu, poslovni broj K-121/2025-13 od 16. veljače 2026., u sjednici vijeća održanoj 7. srpnja 2026.,

presudio je

Odbija se žalba okrivljenog Frana Vučića kao neosnovana te se potvrđuje prvostupanjska presuda.

Obrazloženje

1. Pobijanom presudom proglašen je krivim okrivljeni Fran Vučić, zbog kaznenog djela oštećenja tuđe stvari iz članka 235. stavka 1. KZ/11, činjenično opisanog pod točkom I. izreke, pa je na temelju te zakonske odredbe osuđen na kaznu zatvora u trajanju pet mjeseci, te mu je na temelju odredbe članka 56. KZ/11. izrečena uvjetna osuda na način da se kazna zatvora na koju je osuđen u trajanju pet mjeseci neće izvršiti ukoliko u roku jedne godine ne počini novo kazneno djelo.

1.1. Na temelju članka 68. KZ/11 okrivljenom Franu Vučiću izrečena je sigurnosna mjera obveznog psihijatrijskog liječenja, koja će se izvršavati po izvršnosti presude izvan zatvorskog sustava uz nadzor nadležnog tijela za probaciju, time da navedena sigurnosna mjera može trajati do proteka roka provjeravanja primjenom uvjetne osude. Temeljem članka 58. stavka 5. KZ/11 sud može opozvati uvjetnu osudu i odrediti izvršenje izrečene kazne ukoliko okrivljenik bez opravdanog razloga u roku koji mu je

određen krši obvezu koja mu je određena sigurnosnom mjerom uz uvjetnu osudu.

1.2. Na temelju članka 148. stavka 1. Zakona o kaznenom postupku („Narodne novine“ broj 152/08., 76/09., 80/11., 91/12. – odluka Ustavnog suda, 143/12., 56/13., 145/13., 152/14., 70/17., 126/19., 80/22., 36/24., 72/25. i 13/26. – dalje u tekstu: ZKP), okrivljeni Fran Vučić dužan je naknaditi troškove kaznenog postupka iz članka 145. stavka 2. točaka 1. i 6. ZKP-a u iznosu 630,00 eura, koji se odnosi na paušalnu svoju i trošak psihijatrijskog vještačenja, u roku 15 dana od pravomoćnosti presude.

2. Protiv navedene presude pravovremenu žalbu je podnio okrivljeni Fran Vučić po branitelju Franu Ježiću, odvjetniku u Varaždinu, navodeći da se žali zbog pogrešno i nepotpuno utvrđenog činjeničnog stanja, „pogrešne primjene kaznenog zakona i odluke o kaznenopravnoj sankciji“. Predlaže preinačiti pobijanu presudu „na način da se ukine sigurnosna mjera obveznog psihijatrijskog liječenja, podredno da u tom dijelu presudu ukine i predmet vrati prvostupanjskom sudu na ponovno odlučivanje“.

3. Odgovor na žalbu nije podnesen.

4. Spis je u smislu odredbe članka 474. stavka 1. ZKP-a dostavljen Županijskom državnom odvjetništvu u Zagrebu.

5. Žalba okrivljenog Frana Vučića nije osnovana.

6. Iako okrivljeni Fran Vučić navodi da se žali zbog pogrešno i nepotpuno utvrđenog činjeničnog stanja, „pogrešne primjene kaznenog zakona i odluke o kaznenopravnoj sankciji“, iz sadržaja žalbe proizlazi kako se žali samo zbog odluke o sigurnosnoj mjeri, u čemu nije u pravu.

6.1. Naime, u žalbi ističe da je odluka o izricanju sigurnosne mjere obveznog psihijatrijskog liječenja pogrešna i neosnovana jer nisu ispunjene zakonske pretpostavke za njezino izricanje. Iako je utvrđeno da je *tempore criminis* bio bitno smanjeno ubrojav, tvrdi kako iz provedenog dokaznog postupka ne proizlazi dovoljno uvjerljiva opasnost da bi u budućnosti počinio teže kazneno djelo. Ističe da se izrečena sigurnosna mjera temelji u bitnome na nalazu i mišljenju vještaka psihijatra, koji se temelje na njegovoj ranijoj medicinskoj dokumentaciji, dok se njegovo psihičko stanje stabiliziralo, sada radi i vodi uredan život. Također smatra da samo kazneno djelo ne ukazuje na opasnost počinjenja težih kaznenih djela te da izricanje sigurnosne mjere obveznog psihijatrijskog liječenja nije nužno niti razmjerno.

7. Odredbom članka 68. stavka 1. KZ/11 propisano je da će sud sigurnosnu mjeru obveznog psihijatrijskog liječenja izreći počinitelju koji je kazneno djelo za koje je propisana kazna zatvora od jedne godine ili više počinio u stanju bitno smanjene ubrojavosti ako postoji opasnost da bi ta osoba zbog duševnih smetnji zbog kojih je nastupila njezina bitno smanjena ubrojavost mogla u budućnosti počiniti teže kazneno djelo.

8. Prema ocjeni ovog drugostupanjskog suda, ispunjene su zakonske pretpostavke za izricanje sigurnosne mjere obveznog psihijatrijskog liječenja iz članka 68. stavka 1.

KZ/11 okrivljenom Franu Vučiću jer je kazneno djelo oštećenja tuđe stvari iz članka 235. stavka 1. KZ/11, za koje je propisana kazna zatvora u trajanju do dvije godine, počinio u stanju bitno smanjene ubrojivosti, pri čemu postoji opasnost da bi on zbog duševnih smetnji zbog kojih je nastupila njegova bitno smanjena ubrojivost (psihički poremećaj psihoze) mogao u budućnosti počiniti teže kazneno djelo, a što je prvostupanjski sud pravilno utvrdio i temeljio na nalazu i mišljenju psihijatrijske vještakinje Mirne Zagrajski-Brkić.

8.1. Protivno tome, nije u pravu okrivljeni Fran Vučić kada tvrdi da „iz provedenog okaznog postupka ne proizlazi dovoljno uvjerljiva opasnost da bi u budućnosti počinio teže kazneno djelo“. Naime, iz nalaza i mišljenja psihijatrijske vještakinje, koje je prvostupanjski sud pravilno prihvatio kao jasno, potpuno i neproturječno, a kojim je u obzir uzeta i novija psihijatrijska dokumentacija koja je vještakinji predložena na raspravi, jasno proizlazi da je okrivljenik nedostatnog uvida i samokritičnosti, da nije slijedio preporuke liječnika glede dolaska na kontrolu, kao i da ne koristi lijekove u smislu antipsihotika, uslijed čega je vjerojatnost akutizacije, odnosno psihičke dekompenzacije visoka, dok simptomi psihoze nisu u remisiji. Slijedom navedenog, postoji opasnost da bi okrivljeni Fran Vučić mogao u budućnosti počiniti teže kazneno djelo upravo zbog psihičkog poremećaja psihoze zbog kojeg je nastupila njegova bitno smanjena ubrojivost, kako je to pravilno utvrdio prvostupanjski sud, na temelju provedenog psihijatrijskog vještačenja.

8.2. Imajući u vidu da sve prethodno izloženo svoje utemeljenje ima i u novijoj psihijatrijskoj dokumentaciji okrivljenog Frana Vučića, o kojoj se vještakinja psihijatrica očitovala na raspravi te je odgovarala na pitanja okrivljenika, na pravilnost i zakonitost izricanja sigurnosne mjere obveznog psihijatrijskog liječenja nisu od utjecaja niti žalbeni navodi okrivljenika da mu se psihičko stanje stabiliziralo. Od odlučnog značaja nisu niti žalbeni navodi da on redovito radi i ostvaruje prihode te vodi uredan i funkcionalan život, budući da iz nalaza i mišljenja vještakinje psihijatrice, kojeg i ovaj drugostupanjski sud u cijelosti prihvaća, proizlazi kako osoba može bolovati od psihotičnih simptoma, a da je to ne ometa u nekim vrstama aktivnosti, kao i da psihijatrijsko liječenje bilo kojeg psihičkog poremećaja, pa tako i iz kruga psihoza, ne podrazumijeva da osoba mora ostati bez posla. Naposljetku, niti visina štete od 124,00 eura ni okolnost da nije bilo nasilja prema osobama ili ugrožavanja života i zdravlja ne utječu na pravilnost izricanja predmetne sigurnosne mjere, budući da je ovdje riječ o kaznenom djelu protiv imovine kojemu nije inherentno nasilje prema osobama i za koje je, kako je to ranije navedeno, propisana kazna zatvora u trajanju do dvije godine, slijedom čega se radi o takvom kaznenom djelu za koje je moguće izreći ovu sigurnosnu mjeru.

9. Povezujući sve izložene okolnosti u zaokruženu cjelinu, ocjena je ovog drugostupanjskog suda kako je izrečena sigurnosna mjera obveznog psihijatrijskog liječenja iz članka 68. stavka 1. KZ/11 razmjerna težini počinjenog kaznenog djela i težih kaznenih djela koja se mogu očekivati, kao i sa stupnjem počiniteljeve opasnosti. Takvu opasnost osobito karakterizira to da okrivljeni Fran Vučić nije slijedio preporuke liječnika glede dolaska na kontrolu, niti se liječio psihofarmacima, što upućuje na izostanak samokritičnosti te time dodatno opravdava izricanje predmetne sigurnosne mjere, sve sa svrhom otklanjanja okolnosti, konkretno duševnih smetnji koje su *tempore criminis* dovele do bitno smanjene ubrojivosti, koje omogućavaju i poticajno djeluju na počinjenje novog težeg kaznenog djela.

10. Pobjana presuda je ispitana u smislu odredbe članka 476. stavka 1. ZKP-a, a kako nisu nađene povrede na koje drugostupanjski sud pazi po službenoj dužnosti, valjalo je na temelju članka 482. ZKP-a odlučiti kao u izreci ove presude.

U Zagrebu 7. srpnja 2026.

PREDSJEDNIK VIJEĆA:

Siniša Pleše

Broj zapisa: **9-3088a-671e8**

Kontrolni broj: **0c921-1eb08-c9a30**

Ovaj dokument je u digitalnom obliku elektronički potpisan.

Vjerodostojnost dokumenta možete provjeriti na sljedećoj web adresi:

<https://e-komunikacija.pravosudje.hr/provjera-vjerodostojnosti>

unosom gore navedenog broja zapisa i kontrolnog broja dokumenta.

Provjeru možete napraviti i skeniranjem QR koda. Sustav će u oba slučaja prikazati izvornik ovog dokumenta.

Ukoliko je ovaj dokument identičan prikazanom izvorniku u digitalnom obliku, **Županijski sud u Zagrebu** potvrđuje vjerodostojnost dokumenta.